

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11CoCsp/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4223200959
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šišková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4223200959.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šiškovej a členov senátu JUDr. Dariny Vargovej a Mgr. Mareka Janigloša, v právnej veci žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., Mlynské nivy 44/a, Bratislava, IČO: 35 815 256, právne zastúpený: Nosko & Partners s. r. o., Podjavorinskej 2, Bratislava, IČO: 36 860 107, proti žalovanej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, C. XXX, t. č. D. D. E. F. G., C. D. H. X, F. G., v konaní o zaplatenie sumy 244,69 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 7Csp/37/2023 - 99 zo dňa 2. októbra 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvej inštancie“) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 244,69 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 157,40 eur od 09. 07. 2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 77,29 eur od 07. 07. 2022 do zaplatenia, vo výške 5,5 % ročne zo sumy 10,- eur od 02. 08. 2022 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil citáciou ust. § 26 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 488, § 489 a § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a § 232 ods. 3, 262 ods. 1 a 2 a § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ako aj odkazom na konkrétne články Obchodných podmienok poskytovania univerzálnej služby pri dodávke elektriny pre odberateľov elektriny kategórie domácnosť (účinné od 08. 07. 2018) uvedené v napadnutom rozsudku.

3. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že sa žalobca žalobou doručenou súdu dňa 27. 03. 2023 (v znení jej opravy doručenej súdu dňa 28. 04. 2023) domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 244,69 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako odberateľ uzatvorili zmluvu o združenej dodávke elektriny zo dňa 03. 08. 2020 (ďalej aj „zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok žalobcu dodať žalovanej združenú dodávku elektriny do odberného miesta žalovanej a služby s tým súvisiace a záväzok žalovanej zaplatiť žalobcovi cenu za dodávku elektriny do odberného miesta žalovanej a poskytnutie služieb s tým súvisiacich, pričom zmluvný vzťah zanikol 08. 06. 2022. Dňa 24. 06. 2021 žalobca vystavil žalovanej výúčtovaciu faktúru za dodávku elektriny č. 8434240353 znejúcu na sumu 157,40 eur, ktorá bola splatná dňa 08. 07. 2021. Dňa 21. 06. 2022 žalobca vystavil žalovanej výúčtovaciu faktúru za dodávku elektriny: 8403085851 znejúcu na sumu 77,29 eur, ktorá bola splatná dňa 06. 07. 2022. Vzhľadom na to, že si žalovaná neplnila svoje záväzky, upomienkou zo dňa 18. 07. 2022 žalobca vyzval žalovanú na úhradu pohľadávky

vo výške 244,69 eur. V dôsledku vystavenia a zaslania upomienky žalobca vystavil žalovanej faktúru č. 3140018196 zo dňa 18. 07. 2022 znejúcu na sumu 10,- eur, ktorá bola splatná dňa 01. 08. 2022. Žalovaná sumy vyúčtované na základe vyššie uvedených faktúr neuhradila.

4. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že na základe zmluvy o združenej dodávke elektriny zo dňa 03. 08. 2020 mal žalobca dodávať elektrickú energiu žalovanej na adresu odberného miesta I. XXX, C., s predpokladaným dátumom odberu elektrickej energie od 01. 01. 2021. Ako však vyplynulo z faktúr predložených žalobcom, tento faktúrou č. 8434240353 zo dňa 24. 06. 2021, ktorá bola splatná dňa 08. 07. 2021, žalovanej účtoval za obdobie už od 01. 11. 2020 (t. j. nie od predpokladaného dátumu odberu uvedeného v zmluve) do 15. 06. 2021 sumu 157,40 eur za dodávku 0,804 MWh elektriny (55,04 eur bez DPH) a za služby distribúcie (76,13 eur bez DPH) v tomto období. Z uvedenej faktúry vyplynulo, že na odbernom mieste I. XXX, C., bol zaznamenaný odber elektrickej energie (od 01. 11. 2020 do 31. 12. 2020 vo výške 0,232 MWh a od 01. 01. 2021 do 15. 06. 2021 vo výške 0,572 MWh), teda do odberného miesta bola žalobcom dodaná elektrina a s tým spojené služby distribúcie. Z uvedeného dôvodu preto súd prvej inštancie neuveril tvrdeniam žalovanej, že od žalobcu nedostala žiadne plnenie. Z faktúry č. 8403085851 zo dňa 21. 06. 2022 (splatnej dňa 06. 07. 2022) vyplynulo, že žalobca žalovanej účtoval sumu 77,29 eur len za služby distribúcie, z čoho vyplýva, že žalovanej v uvedenom období nebola zo strany žalobcu síce dodaná elektrina na odberné miesto, avšak povinnosť hradiť náklady spojené so službou distribúcie preukázateľne nezanikla, takže žalovaná mala povinnosť uvedené služby vyúčtované na základe faktúry hradiť aj napriek tomu, že žiadny odber elektriny na odbernom mieste nebol. Keďže žalobca žalovanej služby na základe zmluvy poskytoval, nevznikol na jeho strane neoprávnený majetkový prospech tak, ako to tvrdila žalovaná. Zo žiadneho listinného dôkazu nevyplývalo, že by k ukončeniu zmluvy medzi žalobcom a žalovanou došlo skôr ako odstúpením od zmluvy žalobcom. Žalovaná preukázateľne v období od 26. 08. 2020 do 26. 04. 2021 hradila spoločnosti ZSE Energia, a.s. sumu 22,- eur mesačne, pričom z uvedených poštových poukazov sa možno len na základe tvrdenia žalovanej domnievať, že išlo o platby za elektrickú energiu. Súdu prvej inštancie nebolo v tomto smere zrejmé, prečo žalovaná uzatvárala zmluvu o dodávke elektriny so žalobcom, ak mala uzatvorenú zmluvu o dodávke elektriny s iným dodávateľom. Uvedená skutočnosť však nemá vplyv na povinnosť žalovanej hradiť jej vzniknuté záväzky voči žalobcovi na základe platne uzatvorenej zmluvy, na základe ktorej navyiac preukázateľne došlo k dodávke elektriny žalobcom žalovanej. Žalovaná nepreukázala, že by mala platne uzatvorenú zmluvu o dodávke elektriny s iným subjektom ako žalobcom. Navyše zo žiadnej listiny nevyplývalo, že by žalovaná žalobcovi (ale ani ďalšiemu dodávateľovi elektriny) oznámila uzatvorenie akejkoľvek inej zmluvy s iným dodávateľom, alebo že by žalobcovi doručila odstúpenie od zmluvy, prípadne akúkoľvek informáciu majúcu vplyv na záväzok medzi žalobcom a žalovanou. Žalobca za dodávku elektriny ako aj služby spojené s dodávkou elektriny žalovanej na základe vyúčtovacích faktúr účtoval cenu za spotrebovanú elektrinu a služby spojené distribúciou. Žalovaná uvedené faktúry neuhradila, pričom žalobca ju na splnenie tejto povinnosti vyzýval aj výzvou - upomienkou, za ktorú si účtoval poplatok. Je nesporné, že medzi žalobcom a žalovanou vznikol záväzkový vzťah, pričom z tohto záväzkového vzťahu vznikla žalobcovi povinnosť poskytnúť dodávky elektriny žalovanej, čo aj urobil. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť za poskytnuté odbery elektriny a služby spojené s distribúciou cenu stanovenú v cenníku platnom v čase uskutočnenia dodávky a dodržiavať ostatné dohodnuté podmienky. V zmysle listinných dôkazov založených v spise mal súd prvej inštancie výšku žalobcovho nároku preukázanú z faktúr a dokladov pripojených v spise. Súd prvej inštancie preto žalobcovi priznal požadovaný nárok na zaplatenie istiny vo výške 244,69 eur spolu so zákonnými úrokmi z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých faktúr. Žalobcovi tiež priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške, nakoľko bol v spore úspešnou stranou.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná odvolanie, v ktorom vyjadrila nesúhlas so stanoviskom žalobcu ako i súdu prvej inštancie o tom, že existencia záväzku voči tretej osobe nemá vplyv na povinnosť si riadne plniť svoj záväzok zo zmluvy uzatvorenej so žalobcom. Ak za spotrebovanú elektrickú energiu platila dodávateľovi ZSE Energia, a.s. a je len jedno odberné miesto, nemala dôvod platiť žalobcovi. Nie je technicky možné, aby do jedného odberného miesta dodávali dvaja dodávatelia. Plnenie dostávala len od ZSE Energia, a.s., ktorá naďalej zostala ako dodávateľ na odberové miesta, ktorej spotrebu uhrádzala. Žalobca napriek sľubom pri nahovárani na uzatvorenie zmluvy nedodrжал svoj záväzok, nezabezpečil dodávku elektriny do odberového miesta, teda porušil zmluvu podstatným spôsobom, čím sa stala zmluva neplatnou. Žalovaná nebránila žalobcovi v procese zmeny dodávateľa, ktorý porušil zmluvu, keď nedokončil proces zmeny.

6. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca vo svojom podaní zo dňa 24. 11. 2023. V celom rozsahu sa pridržiaval svojej argumentácii prezentovanej v jeho predchádzajúcich písomných podaniach, pričom napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považoval za vecne správny a v celom rozsahu sa s ním stotožnil.

7. Odvolanie považoval za nedostatočné, a to z dôvodu absencie náležitosti požadovaných zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), keďže v zmysle ust. § 363 CSP platí, že odvolateľ je povinný v odvolaní okrem iného uviesť:

- proti ktorému rozhodnutiu smeruje – žalovaná v odvolaní nedostatočne špecifikuje, voči ktorému rozhodnutiu odvolanie podáva,
- v akom rozsahu sa napáda – z obsahu odvolania nie je ani zrejmé, v akom rozsahu by malo byť rozhodnutie súdu prvej inštancie napadnuté žalovanou,
- z akých dôvodov sa napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne – v odvolaní absolútne absentujú odvolacie dôvody,
- čoho sa odvolateľ domáha – z obsahu odvolania nevyplýva, čoho sa žalovaná domáha.

8. K argumentácii žalovanej prezentovanej v odvolaní uviedol, že táto neobstojí, pričom žalobca sa s ňou vyčerpávajúco vysporiadal vo svojich predchádzajúcich podaniach a v konečnom dôsledku bola jej argumentácia vyvrátená aj v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie. Žalovaná v odvolaní uvádza, že nemá dôvod platiť žalobcovi preto, že za elektrickú energiu platila dodávateľovi ZSE, Energia, a.s. Medzi stranami sporu preukázateľne existoval zmluvný vzťah (čo vyplýva aj z odôvodnenia rozsudku), pričom skutočnosť, že žalovaná uzatvorila zmluvu s tretím subjektom nemá žiaden vplyv na plnenie jej povinností voči žalobcovi, a to na základe platne uzatvorenej zmluvy, na základe ktorej preukázateľne došlo k dodávke elektriny žalobcom žalovanej. Žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala, že by mala platne uzatvorenú zmluvu o dodávke elektriny s iným subjektom ako žalobcom a navyše zo žiadnej listiny nevyplývalo, že by žalovaná žalobcovi (ale ani ďalšiemu dodávateľovi elektriny) oznámila uzatvorenie akejkoľvek inej zmluvy s iným dodávateľom, alebo že by žalobcovi doručila odstúpenie od zmluvy, prípadne akúkoľvek informáciu majúcu vplyv na záväzok medzi žalobcom a žalovanou. K argumentácii žalovanej, že zo strany žalobcu nebol plnený záväzok v zmysle zmluvy, žalobca uviedol, že predmetné tvrdenie je absolútne zavádzajúce. Tak, ako to vyplývalo aj z vykonaného dokazovania, medzi stranami sporu vznikol platný zmluvný vzťah, a to dňa 03. 08. 2020, predmetom ktorého bol záväzok žalobcu zabezpečiť pre žalovanú združenú dodávku elektriny do odberného miesta a záväzok žalovanej uhradiť žalobcovi cenu za dodávku elektriny a cenu za služby a výkony súvisiace s touto dodávkou elektriny, pričom odber elektriny začal dňa 01. 11. 2020. Počas existencie zmluvného vzťahu žalobca vystavil faktúry za spotrebu elektrickej energie za obdobia od 01. 11. 2020 - 15. 06. 2021 a od 16. 06. 2021 - 08. 06. 2022, pričom zmluvný vzťah strán sporu zanikol až dňa 08. 06. 2022, a to z dôvodu neplnenia si svojho záväzku zo strany žalovanej. Po zohľadnení uvedeného je nepochybné, že tvrdenia žalovanej o neplnení povinností, resp. akékoľvek jej ďalšie argumenty o zániku zmluvného vzťahu iným spôsobom ako odstúpením od zmluvy, ktoré realizoval žalobca, sú absolútne nelogické, nepreukázateľné, a preto na ne nie je možné prihliadať.

9. Uvedené vyjadrenie žalobcu súd prvej inštancie doručoval žalovanej, táto sa k nemu už následne nevyjadrila.

10. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 CSP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

11. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovanej ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a v tejto súvislosti udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o dôvodnosti žaloby žalobcu v prejednávanej spore, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP na tieto v celom rozsahu poukazuje. Keďže odvolací súd dospel k tomu záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny, dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov a článkov Obchodných podmienok poskytovania univerzálnej služby pri dodávke elektriny pre odberateľov elektriny kategórie domácnosť (účinné od 08. 07. 2018) vzťahujúcich sa na tento prípad. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej viazaný (§ 379 CSP; § 380 CSP), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalovanej uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP).

13. Odvolací súd poukazuje na to, že v sporovom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá si svoje povinnosti nesplnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, či už z dôvodu nečinnosti strany, ktorá nesplnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení v zmysle ust. § 132 ods. 1 CSP alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec.

14. Odvolací súd uvádza, že je na základe predložených dôkazov nesporné, že medzi žalobcom a žalovanou vznikol záväzkový vzťah, pričom z tohto záväzkového vzťahu vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť za poskytnuté odbery elektriny a služby a výkony súvisiace s dodávkou cenu za podmienok stanovených zmluvou a Obchodnými podmienkami poskytovania univerzálnej služby pri dodávke elektriny pre odberateľov elektriny kategórie domácnosť. Žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala, že by mala v danom období platne uzatvorenú zmluvu o dodávke elektriny s iným subjektom ako žalobcom. Tvrdenia žalovanej v tomto smere neboli nijako preukázané a ňou tvrdená zmluva so spoločnosťou ZSE Energia, a.s. nebola žalovanou predložená a ani v konaní nijako bližšie špecifikovaná, či už dátumom uzatvorenia zmluvy alebo konkrétnym predmetom zmluvy, teda nie je zrejmý a preukázaný titul platieb spoločnosti ZSE Energia, a.s. predložených žalovanou, akej služby sa tieto platby mali týkať, prípadne akého odberného miesta. Zo žiadneho listinného dôkazu tiež nevyplývalo, že by k ukončeniu zmluvy medzi žalobcom a žalovanou došlo skôr, ako odstúpením od zmluvy žalobcom, teda v konaní nebola preukázaná ani žiadna taká skutočnosť, ktorá by mala vplyv na existenciu záväzku medzi žalobcom a žalovanou v čase po uzatvorení zmluvy. Žalovaná tak neunikla dôkazné bremeno existencie iného zmluvného vzťahu s iným dodávateľom, na základe ktorého jej mala byť od iného dodávateľa dodávaná práve elektrická energia a práve do identického odberného miesta, keď s ňou predložených poštových poukazov tieto skutočnosti nie je možné zistiť.

15. Odvolací súd uvádza, že v sporoch s ochranou slabšej strany, čo je aj tento prípad, nakoľko sa jedná o vzťah dodávateľ – spotrebiteľ, sa síce uplatňuje vyšetrovací princíp, ktorý je zvýraznením princípu rovnosti zbraní ako súčasťou práva na spravodlivý proces, ktorý bol do Civilného sporového poriadku zakotvený predovšetkým v tej súvislosti, že slabšia strana v mnohých prípadoch nemá objektívnu možnosť prístupu k dôkazným prostriedkom a nedisponuje dostatkom informácií, na základe ktorých by mohla bez pochybností preukázať svoje tvrdenia, ktorými sa domáha ochrany svojich práv a právom chránených záujmov v súdnom konaní. Uvedené však nemožno vykladať tak, že súd je povinný aktívne vyhľadávať dôkazy za stranu konania, kým sa mu nepodarí preukázať dôvodnosť žaloby slabšej strany (resp. jej obrany, pokiaľ by bola v postavení žalovaného subjektu) a rozhodnúť v jej prospech, alebo aby slabšia strana v spore celkom rezignovala vo svojej dôkaznej povinnosti a vedenie všetkého dokazovania vo svoj prospech ponechala na súd, pretože aj v sporoch s ochranou slabšej strany sa uplatní zásada bdelym patria práva, ktorá je už ustálenou zásadou rozvíjanou v pomeroch moderného právneho štátu, ktorý subjekty právnych vzťahov poníma ako emancipovaných jedincov, ktorí sa musia

aktívne pričiniť o to, aby ich práva boli rešpektované a chránené. Za situácie, kedy žalobca preukazoval svoj nárok uzatvorenou zmluvou so žalovanou ako aj faktúrami, z ktorých vyplýva dodávka elektriny v konkrétnom rozsahu zistená z konkrétnych elektromerov, je nepostačujúce len tvrdenie žalovanej o uzatvorení zmluvy s iným subjektom (dodávateľom) bez jej predloženia alebo aspoň uvedenia jej bližšej špecifikácie, kde predloženie len poštových poukážok žalovanou, z ktorých nie je zrejmé poskytovaná služba, titul jej poskytovania, resp. miesto, do ktorého je takáto služba poskytovaná, nepreukazuje skutočnosti, ktoré boli žalovanou tvrdené v podanom odvolaní vo vzťahu k inému dodávateľovi, či tvrdené porušenie zmluvy samotným žalobcom podstatným spôsobom. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana, ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

17. Len na doplnenie odvolací súd uvádza, že sa nestotožnil s tvrdením žalobcu o tom, že odvolanie žalovanej neobsahuje náležitosti odvolania podľa § 363 CSP. Z tohto dôvodu nepostupoval tak, že by odvolanie žalovanej odmietol v celom rozsahu. Z obsahu podaného odvolania, podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že žalovaná napadla rozsudok súdu prvej inštancie ako celok, pričom záverom podaného odvolania tiež uviedla, že sa domáha jeho zrušenia v celom rozsahu. Z obsahu podaného odvolania je tiež zrejmé, že toto smeruje proti rozsudku Okresného súdu Komárno vydanému v konaní sp. zn. 7Csp/37/2023, čo predstavuje dostatočnú identifikáciu napadnutého rozsudku bez možnosti jeho zámény s iným rozhodnutím. Je pravdou, že v podanom odvolaní žalovaná výslovne neuviedla odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 CSP, tento však nemusí byť citovaný ustanovením zákona, stačí, že vyplýva z obsahu odvolania. Posudzujúc odvolanie podľa jeho obsahu (ust. § 124 CSP) je odvolaciemu súdu zreteľné, že žalovaná napadla podané odvolanie minimálne pre odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Za vyššie uvedeného stavu by bol postup odvolacieho súdu spočívajúci v odmietnutí odvolania z dôvodov uvádzaných žalobcom príliš formalistický.

18. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu voči žalovanej, ktorá úspech v odvolacom konaní nemala. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).